Divendres 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,13-19): En aquell temps, Jesús pujà a una muntanya i cridà a si els qui ell volgué, i vingueren a ell. I en feu Dotze perquè fossin amb ell, i per enviar-los a predicar i tenir poder d'expulsar els dimonis. I imposà a Simó el nom de Pere, i Jaume de Zebedeu, i Joan, germà de Jaume, als quals imposà el nom de Boanerges -que vol dir: Fills del tro-, i Andreu, i Felip, i Bartomeu, i Mateu, i Tomàs, i Jaume d'Alfeu, i Tadeu, i Simó, el Zelador, i Judes Iscariot, que fou el qui el traí.

Jesús elegeix i institueix "els Dotze" (apòstols)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesús crida un nucli d'íntims particularment elegits per Ell, per tal que continuïn la seva missió i donin forma a la seva "nova família". Inicialment, el títol d'apòstols anava més enllà d'aquest cercle dels "Dotze", però després es va anar restringint cada cop més estrictament a ell.

Marc afirma que "designà" (instituí) "Dotze": "instituir" és la terminologia de l'Antic Testament per a indicar el nomenament de sacerdots. A més, els elegits són nombrats un a un, tal com succeïa amb els profetes d'Israel: el ministeri apostòlic apareix com una fusió de la missió sacerdotal i la missió profètica. Els esdeveniments anteriors s'havien desenvolupat a la riba del mar; ara Jesús puja a la "muntanya", tot indicant el lloc de la seva comunió amb Déu: un lloc a "dalt".

—L'elecció dels deixebles és un esdeveniment d'oració: són "engendrats" en la pregària, en la familiaritat amb el Pare. Així, la crida dels Dotze té un profund sentit teològic: la seva elecció neix del diàleg del Fill amb el Pare.